

دارالفنون

گنجینه‌ی آموزش و پرورش

تأسیس به قرار زیر بود: رشته‌ی مهندسی، طب و جراحی، فیزیک و شیمی، داروسازی، رشته‌ی معدن‌شناسی، توپخانه و...

شاگردان دارالفنون لباس مخصوص به خود را داشتند و نهار را به خرج مدرسه در آنجا می‌خوردند. شاگردان کمک هزینه‌ی تحصیلی دریافت می‌کردند و به شاگردان خوب پاداش داده می‌شد.

در دارالفنون علاوه بر دروس اساسی، درس زبان خارجی برای شاگردان اجباری بود.

از دارالفنون تا سال ۱۳۵۷ به‌عنوان مدرسه استفاده شد و بعد به مرکز تربیت‌معلم تبدیل گردید. تا آنکه در سال ۱۳۶۷ جزو فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسید و تصمیم گرفته شد از این بنای شکننده که توانایی ارائه‌ی خدمات آموزشی را نداشت، پس از بازسازی به‌عنوان گنجینه‌ی آموزش و پرورش استفاده شود.

<http://darolfonoon.oerp.ir>

سنگ بنای دارالفنون به دستور میرزاتقی خان امیرکبیر در اوایل سال ۱۲۶۶ هـ ق در زمینی واقع در شمال شرقی ارگ سلطنتی که پیش از آن سربازخانه بود، نهاده شد. امیرکبیر آکادمی و مدرسه‌های مختلف روسیه را دیده و از بنیادهای فرهنگی دنیا خبر داشت. نظر امیر در ایجاد دارالفنون در درجه‌ی اول به دانش و فن جدید معطوف بود. سر در زیبای دارالفنون را لرزاده -معمار معروف- پدید آورده و خط چشم‌نواز بالای آن از عبدالحمید ملک‌الکلامی است. چهار طرف ساختمان مدرسه را ۵۰ اطاق «منقش مذهب» هر کدام به طول و عرض چهار ذرع ساخته و جلوی آن‌ها را ایوان‌های وسیع بنا نمودند.

در ورودی دارالفنون به طرف خیابان ارگ «باب همایون» باز می‌شد و در کنونی آن در خیابان ناصرخسرو به سال ۱۲۹۲ هـ ق ساخته شد. امیرکبیر برای تکمیل عده‌ی استادان و تنظیم برنامه‌ی درس‌های دارالفنون از میان اتباع خارجی که در خدمت دولت بودند و مترجمان دولتی و ایرانیانی که در فرنگ درس خوانده بودند، کسانی را برای تدریس و یا مترجمی معلمان خارجی برگزید.

او مقدمات افتتاح دارالفنون را فراهم ساخت اما متأسفانه بنیانگذار دارالفنون یک ماه قبل از افتتاح مدرسه معزول شد. بدین ترتیب بیست سال پیش از تأسیس دارالفنون توکیو و سه سال پس از تأسیس دارالفنون اسلامبول، دارالفنون ایران به دست میرزاتقی خان امیرکبیر ایجاد شد.

رشته‌های درسی دارالفنون

رشته‌های درسی مدرسه‌ی دارالفنون در بدو

